

ken vi have staaet, et andet er, at man vil drage saadanne Bagatelspørgsmaal ind, som de ærede Medlemmer hér have villet gøre.

Jeg vil altsaa tilraade det høje Ting at stemme for de af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag og stemme mod de øvrige. Jeg vil takke den højtærede Minister, fordi han paa alle Punkter har kunnet slutte sig til Udvalgets Flertal, og jeg haaber, at et meget stort Flertal i dette Ting vil gøre det samme.

H. L. Møller: Den ærede Ordfører for Flertallet gik i sine Bemærkninger til mig ud fra, at naar der var Enighed mellem alle Parter om Opfattelsen af Grundloven, vil der ikke blive nogen Vanskelighed for at enes om en Ministeransvarlighedslov. Den ærede Ordfører forudsætter altsaa, at naar der her er forskellige Opfattelser af denne Ministeransvarlighedslov, bundet denne Uenighed i forskellige konstitutionelle Opfattelser i det hele. Det er i Almindelighed rigtigt nok, at der er Forskel mellem den ærede Ordførers og min konstitutionelle Opfattelse, men jeg vover dog at hævde, at vort forskellige Syn paa de omstridte Punkter i denne Lov har ikke noget at gøre med den Forskel, som der er i vor almindelige konstitutionelle Opfattelse. Den Paastand vil jeg begrundet dermed, at det Stridspunkt, som mest er forhandlet ved denne Lejlighed her i Salen, har været Affattelsen af § 8. Men i min Opfattelse af dette Stridspunkt staar jeg ikke alene; jeg har i alt væsentligt faaet Tilslutning af det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer), Venstres første Konseilspræsident, der som ekstraordinær Assessor i Højesteret tillige kan blive Medlem af Rigsretten. Dette, at der er en væsentlig Overensstemmelse mellem min Argumentation mod § 8 og den Argumentation, det ærede Medlem for Højrup gjorde gældende, turde være tilstrækkeligt til at vise, at det ikke her er en Forskel i konstitutionel Opfattelse mellem Udvalgets forskellige Sider, der er det afgørende.

Naar dernæst den ærede Ordfører med en Smule Bitterhed vendte sig mod de to, som han kaldte det renlivede Venstres Repræsentanter i Udvalget, og beskyldte dem for paa visse Punkter at have svigtet Demokratiets Sag under Behandlingen af denne

Lov, tror jeg, at det simpelt hen hænger sammen med, at disse to Medlemmer fra det renlivede Venstre i Udvalget foruden at være Politikere tillige ere Jurister, og at de derfor have en juridisk Samvittighed og et juridisk Øje, hvormed de forstaa at se paa denne Sag. Deri ser jeg Grunden til den Overensstemmelse, som har været mellem det ærede Medlem for Højrup og mig angaaende det omtvistede Punkt i § 8.

Ærede Medlemmer ville huske, at det drejer sig om at indføre et Ansvar for Udstedelsen af foreløbige Love, endskønt disse foreløbige Love holde sig indenfor den Grænse, som § 25 foreskriver. Derom sagde det ærede Medlem for Højrup i sin Tale i Tinget i Gaar: Man kan gerne ved Afstemningen lade den omtvistede Bestemmelse blive staaende i § 8, men saa maa man ogsaa gøre sig klart, at den altid vil være af meget tvivlsom Gyldighed og derfor ogsaa af meget betinget Værdi. Denne sidste Opfattelse af det omstridte Punkt i § 8 deles i Grunden af den ærede Ordfører for Flertallet — det er det mærkelige —, idet den ærede Ordfører i sit sidste Tilsvær til mig sagde, at selvfølgelig kunde en saadan Grundlovsfortolkning, som indføres her i § 8, ikke være bindende for Domstolene. Det er akkurat det, som det ærede Medlem for Højrup og jeg i Forvejen ere enige om. Den er ikke bindende for Domstolene, og det vil sige, at naar der en Gang rejses en Rigsretssag, og denne Rigsretssag væsentligst skal bygges paa den Form, som § 8 i Ministeransvarlighedsloven har faaet her i Tinget, vil det Punkt, hvorpaa det egentlig kommer an, være af saa tvivlsom Beskaffenhed, at denne Form ikke vil være bindende for Domstolene. Det er dette, jeg gjorde gældende, at den Sætning, som den ærede Ordfører nu kalder den vigtigste Sætning i hele Loven, er af en saa tvivlsom Beskaffenhed, at den først og fremmest egner sig til at blive omdisputeret, naar der skal rejses en Rigsretssag og Dommen skal fældes paa Grundlag af § 8.

Den ærede Ordfører for Flertallet hævdede fremdeles i sit Svar til mig Retten til at fortolke Grundloven ved almindelige Love. Jeg er ikke desmindre sik-